1440 minut vzteku - Žamboši

V zapadlých koutech
ulic tvých zlostí
brečívá boxer
s odřenou pěstí
Umí dát ránu
i když jsi žena
jen v některých rvačkách
sílu už nemá
být tak ten ručník
co končí ty boje
vysušit slzy
dát co je tvoje

Vidět stejné slunko jak ty
Být ti blíž než k partesům mají noty
Přestát sloty nedobroty
K čemu jsme tu, když ne pro smír
naše vády domem nesmí znít
déle než den.

Někde tam u dna
V řece tvých hněvů
Topí se kotě
ale tiší tu Něvu
Strachem se chvěje
i když jsi mužem
prý za svoje hříchy
sami si můžem
Být ti tím vzduchem
co poslední zbývá
a když i on dojde
být tvá voda živá

Vidět stejné slunko jak ty
Být ti blíž než k partesům mají noty
Přestát sloty nedobroty
K čemu jsme tu, když ne pro smír
Naše vády domem nesmí znít
Déle než den.

Neskrývám radost
Ani neskrýváš smutek
Cítím ho v sobě
A já cítím ho v tobě
Někdy máš pravdu
No a někdy ji nemám
Občas to skřípe
Mužům a ženám
Ale můžem se opřít
Až to v nás praská
A tak kvůli rýmu
jen zbývá říct ?láska?

Vidět stejné slunko jak ty
Být ti blíž než k partesům mají noty
Přestát sloty nedobroty
K čemu jsme tu, když ne pro smír
Naše vády domem nesmí znít
Déle než den.